

Иако је све мање-више јасно, пишем једну мало ширу анализу председничких избора. ([А и Слободан Антонић је у свом недавном тексту](#) такође већ врло добро објаснио шта ови избори значе са становишта националне политике и размотрио разлоге великог неуспеха тзв. „патриотских снага“.) Но, у међувремену се појавио један актуелнији догађај и ургентнија тема која захтева хитан коментар.

Неочекивани и прилично масовни студентски протести у Београду и градовима широм Србије затекли су и изненадили и власт и опозицију. Нешто што је у почетку био само један полуозбиљан позив преко фејсбука у тренутку је експлодирало у велико и спонтано незадовољство које је на улице Београда и градова широм Србије измамило десетине хиљада незадовољних младих људи, за које се мислило да су безнадежно апатични и незаинтересовани за било шта друго осим „блејања“ по кафићима и „паљења“ из земље, чим се за то укаже прилика.

Судбина протеста је тренутно неизвесна. Чини се да су у суботу доживели врхунац, када се у организацији војног и полицијског синдиката окупило – најмање – неколико десетина хиљада грађана (организатори тврде и свих стотину хиљада, Вучић каже: „у једном моменту 9950“). У сваком случају, чињеница је да од доласка СНС-а на власт у Србији није било масовнијег окупљања. И чињеница је да је протест већ сада постигао одређени, нимало безначајан успех, макар утолико што је Вучићу покварио победничко славље, уздрмао малчице његово самопоуздање, ублажио његов тријумфализам и забринуо оне из његовог окружења који су рачунали да ће Вучић и СНС „владати сто година“.

„Протест против диктатуре“ и режимско спиноване

Пише: Ђорђе Вукадиновић
понедељак, 10 април 2017 11:58

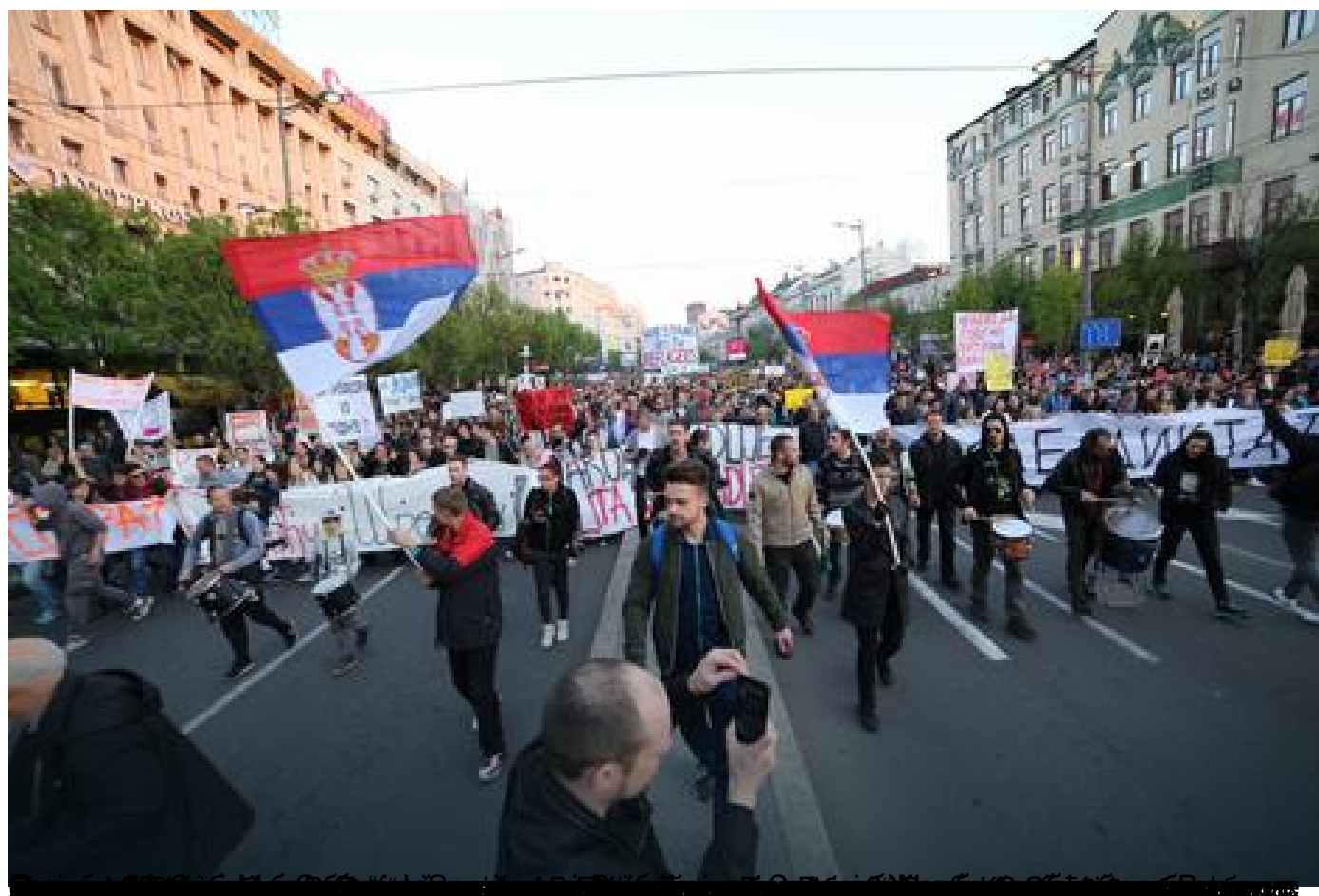

„Протест против диктатуре“ и режимско спиноване

Пише: Ђорђе Вукадиновић
понедељак, 10 април 2017 11:58

„Протест против диктатуре“ и режимско спиновање

Пише: Ђорђе Вукадиновић
понедељак, 10 април 2017 11:58
